

Bilag til Bet. o. Lovf. vedr. Avlen af Høsten 1918 m. m.

i Retning af en Udryddelse af Kvægbestanden. Hertil er Fristelsen i Forvejen mere end stor nok, og der er i høj Grad Grund til at modarbejde denne Bevægelse i Stedet for ad Lovgivningens Vej at fremskynde den.

Baade for Befolkningens Ernæring og for Landbrugets og hele Landets fremtidige økonomiske Stilling anser Landboforeningerne en fortsat stærk Reduktion af Kvægbesætningerne for at indeholde den største Fare.

Naar det er muligt i Aar, da Avlen af Korn gav 5—6 Mill. Tdr. under det gennemsnitlige, at gennemføre Brødforsyningen uden væsentlig Indskrænkning af Rationerne, saa er der ikke Grund til at frygte for, at det danske Landbrug ikke i Fremtiden kan sikre Landets Befolkning det nødvendige Brødkorn. Derimod er Forsyningen med Mælk, Smør og Kød betinget af, at Kvægbestanden opretholdes. Den Opfattelse, at Aflevering af Korn til Staten skulde være af særlig samfundsgavnlig Natur og i hvert Fald af en højere moralsk Kvalitet end Produktionen af Mælk og Fedevarer, er for vort Lands Vedkommende fuldstændig uholdbar og farlig i sine Konsekvenser.

Op for Landbrugets økonomiske Fremtidsudsigter er Kvægbestandens Opretholdelse af afgørende Betydning. Jo mere det danske Landbrug under Krigssituationens Tryk tvinges til at forlade den hittil fulgte Kurs og gaa over til i Stedet for Fedevarer at producere Korn, hvortil de naturlige Forhold afgiver forholdsvis tarvelige Muligheder i en fremtidig Konkurrence, i desto højere Grad er der utvivlsomt en alvorlig Fare for et økonomisk Sammenbrud efter Krigen, som i sine Virkninger ogsaa vil kunne blive farligt for andre Erhverv og Samfundsklasser.

Under Hensyn hertil maa De samvirkende danske Landboforeninger indtrængende henstille, at Kornligningen kommer til at hvile paa Foldenheder i Stedet for Jordværdi.

I og for sig kan Jordens Foldevne, d. v. s. dens Evne til at bære Korn, lige saa godt udtrykkes ved Jordværdi som ved Foldenheder. Men man er fra Landboforeningernes Side af den Opfattelse, at det i Praxis vil være lettere at opnaa en tilnærmelsesvis rigtig Vurdering af Jorden ved Benyttelse af Foldenheder end ved Revision af den nuværende Jordværdi, en Revision, som det utvivlsomt vil være umuligt at gennemføre tilfredsstillende i den Tid, der kan blive Tale om.

Den principielle Forskel i Opfattelserne ligger imidlertid ikke blot heri. Det afgørende er, at Jordværdien paalægger Leveringspligt efter hele Ejendommen uden Hensyn til Driftsformen, medens Foldenheden fritager de med Foderafgrøder besaaede Arealer for Leveringspligt (desuden ogsaa Sukkerroer, Kartofler, Æng o. s. v., hvorved alle Fradragsbestemmelser undgaas).

Heri mener Landboforeningerne, at der i hvert Fald delvis er indrømmet Husdyrbruget det Hensyn, som det med Rette kan gøre Krav paa.

Skal Jordværdien tænkes opretholdt som Grundlag, er De samvirkende danske Landboforeninger af den Opfattelse, at man da, saavel fra Landbrugets som ikke mindre (ernæringsmæssigt set) fra Samfundets Side bør sikre den dyriske Produktion paa anden Maade. Dette kunde man tænke sig ordnet saaledes, at der til det for Landets Befolkning foreslaaede Kvantum Korn paa $7\frac{1}{2}$ Mill. hkg tillægges 2 Mill. hkg Korn, der derefter fradrages i de enkelte Landbrugs Leveringspligt i Forhold til deres Besætning af Malkekøer og Ungkvæg. Samtidig maatte der i saa Tilfælde ogsaa ske Fradrag i Leveringspligten for Kartofler og Sukkerroer, i hvilken Henseende man finder Anledning til at udtale, at det af Sukkerroedyrkerforeningen fremsatte Ønske om, at der fradrages 1 hkg Korn pr. 30 Centner Sukkerroer (i Stedet for 40 Centner) bør imødekommes.

Hvad enten Foldenheden eller Jordværdien anvendes maa det anses for at være ret og billigt overfor de magre Egne, hvor Saasæden udgør en forholdsvis stor Part af Kornavlen, at den samlede Mængde Saasæd først tillægges hele Ligningen for derefter at fradrages i hvert enkelt Landbrug efter Antal Tdr. Land besaaet med Korn.

Derimod maa man indtrængende henstille, at der ikke nu til eventuel senere Anvendelse i Vareudveksling med andre Lande udskrives 1—2 Mill. Tdr. ud over, hvad der er nødvendigt til Landets egen Forsyning.